Door ROEL OOSTERINK

Gerrit Bruil (50) uit Hengelo met 560 kg-ploeg naar WK in Zweden

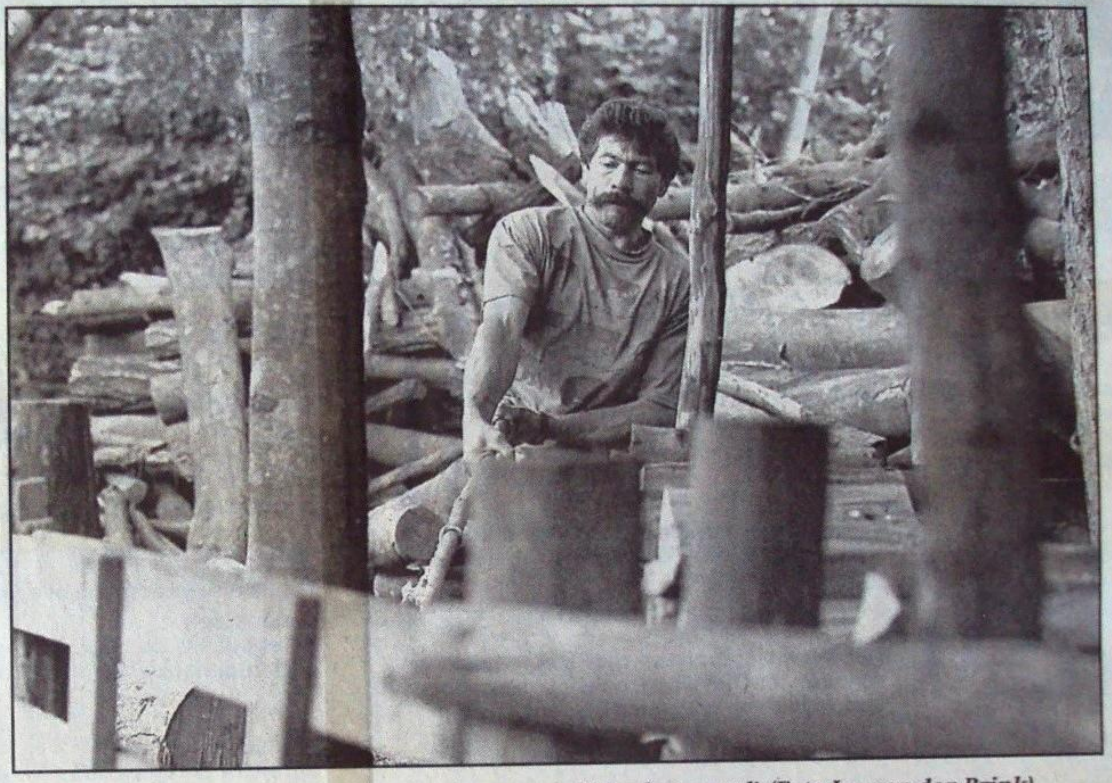
De zelfwerkzaamheid van een touwtrekker

HENGELO – Gebrek aan ervaring kan hem niet worden ontzegd. Gerrit Bruil - afgelopen zondag 50 jaar geworden - weet zo zoetjes aan waar het bij touwtrekken op aan komt. Dat de sport, die zich maar moeilijk kan ontworstelen aan het imago van kermisattractie niet zo zeer een kwestie van brute kracht is, maar meer een zaak van berekening, tactiek en geduld. Al 32 jaar is hij bijna dagelijks bezig met touwtrekken. Is het niet als speler, dan wel als clubtrainer of als bondscoach. Of een combinatie daarvan. Op zaterdag 10 en zondag 11 september doet Bruil met de 560 kg-ploeg mee aan het we- kampioenschap touwtrekken - in internationale kringen Tug of War geheten - in het Zweedse Uppsala. Een portret.

Bruil: „Ruim dertig jaar geleden zat ik bij Medler, de club die inmiddels Vorden heet. Ik trok daar al vier jaar toen kameraden van me bij me kwamen met de vraag of ik iets zou willen doen bij de nog op te richten club Bekveld uit Hengelo. Wij waren een vriendengroep, jongens die veel met elkaar optrokken. Dat kon ik dus moeilijk weigeren. Ik heb toen ja gezegd, maar niet met de bedoeling om bij Bekveld te blijven. Uiteindelijk ben ik toch gebleven en was er achttien jaar trainer/coach. Sommigen zijn daar behoorlijk kwaad over geweest. Zeker toen we in 1969 met Bekveld naar het EK in Ierland gingen en Medler [illegible] bij was."

„Het ging in die periode heel goed met Bekveld. In 1969 werden we Nederlands kampioen. Toen nog met het nodige geluk maar later haalden we de titels steeds vaker naar Hengelo. In 1970 gingen we als Nederlands kampioen naar het WK in Engeland en werden daar tweede."Waarmee voor Bruil (in het dagelijks leven bosarbeider in de Slangeburgse bossen in Doetinchem) duidelijk werd dat hem het trainersvak eigenlijk meer aansprak dan een plek aan het touw. „Je wilt op zo'n moment meer. Je wilt iets kunnen toevoegen aan het team. Toen ben ik trainerscursussen gaan volgen en heb via de Engelse en de Ierse touwtrekbond allerlei informatie verzameld. Voornamelijk informatie over trainingsopbouw. Van 1971 tot 1978 werden we met Bekveld onafgebroken Nederlands kampioen; we waren toen niet te verslaan."

De Hengeloër heeft inmiddels functies gehad in alle gewichtsklassen. Ook in de nationale ploeg. Zowel in de 560 kg-, als in de 640 kg- en de 720 kg-klasse maakte hij deel uit van het Nederlands team, aanvankelijk als speler later als trainer en coach. „Als 'trekker' heb ik 26 toernooien om de Europese en om de wereldtitel meegemaakt", rekent Bruil uit. Als bewijs toont hij een veelvoud van het aantal toernooien aan medailles. Beide armen hangen vol met eremetaal.

Gerrit Bruil aan het trainen met zijn eigengemaakt 'oefentoestel'. (Foto Jan van den Brink)

Over de kop

Dit jaar is Bruil (die zelf uitkwam voor Medler, Bekveld, Heure en nu nog actief is bij Treklust uit Warnsveld - red.) voor het eerst bondscoach van de 560 kg-ploeg waarin sporters uit Zelhem, Hengelo, Vorden en Zutphen zijn geselecteerd. „In tegenstelling tot de meeste andere coaches selecteer ik ruim van tevoren voor het Nederlands team. Zo'n drie maanden voor een groot evenement selecteer ik twaalf, dertien mannen die gezien hun gewicht in het team zouden passen. Dan weten ze vrijwel direct dat ze meegaan en schep je rust in de ploeg. In al die jaren dat ik als trainer/coach werk heeft dat goed gewerkt en heb ik er ook succes mee gehad. Andere trainers denken daar wel eens anders over. Toen ik als 'trekker' nog deel uitmaakte van de nationale ploeg hoorde ik vaak een dag voor een grote wedstrijd of ik meedeed of niet. Dan had je jezelf in de periode daarvoor helemaal over de kop gejaagd om toch maar te zorgen dat je in het oranje-shirt kwam. Dat heeft volgens mij geen enkele zin. Dan maak je het voor de 'trekkers' alleen maar onnodig spannend. Dat is een onnodige belasting", meent Bruil die zelf ook nog steeds actief is en wellicht op het WK zelfs nog in actie komt.

„Ik train nog dagelijks, al is het soms maar een kwartiertje." Waarna hij zijn 'oefentoestel' demonstreert. Een ijzeren ring rond de voet van een boom. Daaraan is een stuk elastiek bevestigd dat weer aan een houten stok is vastgemaakt. De stok heeft de diameter van het touw dat tijdens wedstrijden wordt gebruikt. „Op deze manier kun je prachtig oefenen. De spieren losmaken en een soort van duuroefening doen", klinkt het niet zonder trots.

Man tegen man

„Bovendien ga ik nog iedere avond lopen, tenminste als ik zin heb. Als het mooi weer is zo'n 12 tot 13 km, is het slecht weer dan loop ik soms maar twee km. Naast de clubtrainingen (twee keer per week - red.) heb ik altijd zo getraind. Als oefenstof op de clubtrainingen laat ik de 'trekkers' vaak twee tegen twee-oefeningen doen. Man tegen man, zeg maar. Til- en buigoefeningen met twee man die ongeveer even zwaar zijn. Dat werkt prima, want we gaan alle spiergroepen langs."

„Ja, zoals het er nu uitziet, doe ik zelf ook mee op het WK. In eerste instantie was het niet de bedoeling om zelf mee te doen maar een hoop jongens willen me als 'trekker' in de groep hebben. En technisch en taktisch gezien pas ik nog goed in de groep."

In dat geval zal assistent Andr Schoemaker uit Warnsveld als coach optreden. Of de 560 kg-formatie met een medaille uit Zweden terugkeert, is volgens Bruil nog maar de vraag. „In de eerste plaats heb je een aantal landen zoals Spanje, Zwitserland, Noord-Ierland en Italië, dat altijd bij de bovensten zit. En dan heb je Australië, Wales en Japan als outsiders. Voor onze ploeg komt daar nog het probleem bij dat er sinds 1984 in Nederland geen competitie meer wordt afgewerkt in de 560 kg-klasse. Voor een ploeg van acht mensen heb je 'trekkers' nodig van gemiddeld 70 kg. En die hebben we in Nederland te weinig."

„Op het laatste EK eindigden we van de dertien ploegen als negende. Daarom is het nog maar de vraag of we de poulewedstrijden (er wordt gespeeld in twee poules van zes ploegen - red.) overleven. Wel moeten we zien zoveel mogelijk WK-punten te pakken. Die WK-punten neem je namelijk mee naar de World Games (de alternatieve Olympische Spelen - red.). Maar hoe het ook uitpakt deze ploeg blijft voorlopig bij elkaar. Daarmee bereiden we ons voor op het WK indoor en het EK die beide volgend jaar in Spanje worden gehouden."